

det andet Ting i § 2 med Hensyn til de Krav, der stilles til Laantagernes faglige Kvalifikation, et Moment, som jeg tror, man i denne Forbindelse kan tillægge nogen Vægt. Men ogsaa jeg vil gerne medvirke til, at der skaffes størst mulig Sikkerhed til Veje imod Tab af den paagældende Art, og jeg tror, det vil kunne lykkes at indføre saadanne betryggende Foranstaltninger uden derved at gaa Lovens Formaal for nær. Som allerede anført har Lovens Formaal min udelte Sympati. Jeg og mine Meningsfæller ønsker ogsaa, at den heldbringende Laaneverksamhed, som nu har været gennemført i 10 Aar, maa blive fortsat, og ud fra disse Synspunkter vil ogsaa vi medvirke til Lovforslagets velvillige og hurtige Fremme.

Lewinsky: Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) har jo i sit Foredrag peget hen paa den stærke Udvikling, der som Følge af denne Statslaansvirksomhed har fundet Sted indenfor vort Fiskeri, og det forekommer mig, at dette i høj Grad taler for en Fortsættelse af denne Virksomhed fra Statens Side, for der er ikke nogen Tvivl om, at der endnu ligger store Udviklingsmuligheder for vort Fiskeri. Men paa den anden Side er det Samfundslag, som skulde bringe disse Rigdomme ind til Landet, nemlig vor Fiskeribefolkning, økonomisk set ikke i Stand til selv at gøre dette, og derfor forekommer det mig naturligt, at man fra Statens Side vedblivende fortsætter ad den Vej, man her er inde paa. De Udtalelser, der er faldet fra forskellige Sider her i Salen, tyder jo ogsaa paa, at der i dette høje Ting er fuldstændig Enighed om, at man skal fortsætte ad denne Vej. Jeg kan ogsaa slutte mig til det foreliggende Forslag, der jo er i nøje Overensstemmelse med Loven af 1909. Jeg kan som det ærede 3die Medlem for 3die Kreds naturligvis ogsaa udtale min Beklagelse over, at det er nødvendigt at forhøje Rentefoden, men paa den anden Side maa jeg erkende, at naar man i Fjor forhøjede Rentefoden for de andre Laaneverksamheder, for Laan til Husmandsbrug og til Byggeforeninger, saa maa man vel fortsætte dermed og stille lignende Krav ogsaa overfor disse Laan. Det kan være beklageligt, men der er vistnok ikke noget derved at gøre. De andre smaa Ændringer, der er foretagne i Lovforslaget, kan jeg tiltræde, og jeg kan altsaa paa min Gruppes Vegne anbefale, at Lovforslaget maa faa en let Gang igennem dette høje Ting.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Der er jo for saa vidt ikke nogen Grund til nogen yderligere Forhandling om denne Sag. De Spørgsmaal, der er rejste her i dette høje Ting om selve Loven og Princippet deri, skal jeg ikke komme ind paa, thi da Loven to Gange har været vedtaget omtrent i samme Skikkelse som nu, vil man nok kunne blive enig om at fortsætte dermed.

Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby) mente, og det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) var inde paa den samme Betragtning, at sidste Punktum i § 1 rettest burde udgaa. Der bestemmes deri, at de Midler, som ikke er anvendte i de forløbne 10 Aar, kan stilles til Raadighed til Udlaan. Jeg skal ikke gøre megen Modstand imod, at denne Bestemmelse udgaa, for jeg tror ikke, der vilde blive nogen videre Anvendelse for den. Men just, da jeg ikke tror, der bliver nogen særlig Anvendelse derfor, kan jeg heller ikke se, at det gør nogen Skade, om Punktumet bliver staaende.

Det samme ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby) ønskede at faa indført i § 2 b, at ogsaa Søfolk kunde komme ind under denne Lov. Dette Forhold skal jeg meget gerne overveje med det ærede Medlem. Jeg kan heller ikke ud fra de samme Betragtninger, som det ærede Medlem var inde paa, se nogen Grund til at nære Frygt i saa Henseende.

Dernæst var det ærede Medlem ikke ganske tilfreds med sidste Stykke i § 2, at man ved Laanenes Tildeling skal tage særligt Hensyn til Andragender, hvoraf det fremgaar, at samtlige Fiskere, der personlig skal deltage i Udøvelsen af Fiskerierhvervet, skal have Part eller Andel i Udbyttet. Det ærede Medlem mente, at man skulde tage mere Hensyn til Personen end til, om den Gevinst, der var ved, at Fartøjerne blev benyttet, blev fordelt mere eller mindre mellem de interesserede. Hertil skal jeg kun sige en Ting, nemlig at under b tager man Hensyn til Personen, men naar Personerne i øvrigt er lige gode, lige dygtige o. s. v., synes jeg, at det er en yderligere Fordel for den ene, at han fordeler Udbyttet bedre mellem dem, der hjælper ham, end den anden. Jeg tror ikke, der er Grund til at stryge det Punktum.

Det, der i særlig Grad har vakt Omtale, er de Tab, som er lidt i de 10 Aar, der er gaaet; saa godt som alle ærede Talere har været inde paa, at Tabene helst skulde indskrænkes til det mindst mulige.